

Opheffing van de regentschapsraden.

Nu in deze moeilijke tijdsomstandigheden de Regeering voor schier onoverbrugbare financiële tekorten staat en allerwegen het bezuinigingsmes met kracht op de verschillende landsdiensten wordt ingezet, worden van verschillende zijden suggesties gedaan, beoogende de landsbegroting te ontlasten van uitgaven, die naar den in dezen tijd aan te leggen maatstaf gemeten onnoodig zijn.

Eén dier suggesties is opheffing van de regentschapsraden.

Dit denkbeeld heeft in mijn standplaats in ruimen kring aanhang weten te verwerven, al zal men, naar ik veronderstel, er niet spoedig toe overgaan dat officieel te verkondigen.

De regentschapsraden, welker beteekenis toch nimmer tot de Inheemsche bevolking zal kunnen doordringen, aldus betoogt men, hebben in dezen tijd geen recht van bestaan. Vóór de instelling dier raden marcheerden de zaken even goed als, zoo niet beter dan thans. Bovendien kosten deze loten van den decentralisatie-stam der Regeering tonnen gelds; men denke aan de subsidies! Opheffing van de autonome regentschappen zal dus voor het Land een aanzienlijke bezuiniging opleveren, en het ging zoo gemakkelijk, men heeft alleen de instellingsordonnanties in te trekken, zooals dat het geval was met Koetoardjo en Sampang. Na de opheffing kunnen de werkzaamheden aan het Inlandsch bestuur worden overgedragen.

Zijn de regentschapsraden eenmaal van het staatkundig tooneel verdwenen, dan zullen de provincies noodwendig denzelfden weg moeten opgaan, want welk verschil bestaat er, zoo redeneert men, tusschen regentschap en provincie. Het eene gebiedsdeel heeft honderd kilometer weg en het andere duizend, en daarmee is ook het voornaamste verschilpunt opgesomd. In plaats van de drie bestaande provincies ware één Java-provincie in het leven te roepen (bedoeld is vermoedelijk gewest) met aan het hoofd een gouverneur, aan wien meerdere bevoegdheden dienen te worden toegekend en die in rang ook hooger zal moeten staan dan de huidige functionarissen. Deze gouverneur zal, gesteund door bekwame mannen, de werkzaamheden van de tegenwoordige departementshoofden moeten overnemen. Sterke centralisatie dus. Verder heeft men ook gedacht aan een reorganisatie in de minder hooge regionen, o. a. door samenvoeging van de kantoren van den regent en den assistent-resident. Aan het hoofd van het nieuwe kantoor staat dan de regentschapssecretaris. Door deze

samenvoeging zullen zeker een paar schrijvers kunnen worden gemist. Bovendien kan een meer efficiënte werkwijze worden verkregen door alle voor den resident bestemde stukken collectief door den regent en den assistent-resident te doen opstellen, in verband waarmede conferenties of besprekingen dan wel terugzending van stukken, die als regel plaats hebben wanneer genoemde hoofdamttenaren den resident tegenstrijdige adviezen verstrekken, achterwege zullen blijven. Naast een besparing op personeels-gaven derhalve ook nog een besparing op tijd en arbeid.

Van de hiervoren in grove trekken uitgebeelde suggesties zullen wij die betreffende opheffing van de regentschapsradeneens bekijken. Wat het overige betreft, wij voelen ons terzake te zeer leek, dan dat wij daarover onze gedachten kunnen laten gaan.

Vooraf moge worden opgemerkt, dat wij de laatsten zijn, die beweren, dat de regentschapsraden onmisbaar zijn. En dat wat tot dusver door deze raden is gepresteerd in het algemeen niet eenieder tot verheugenis heeft kunnen stemmen, beamen wij gaarne. Wij vermogen evenwel niet in te zien, dat opheffing van autonome regentschappen, voorzover die niet gepaard gaat met de opheffing der administratieve ressorten, een aanzienlijke bezuiniging voor het Land zal beteekenen. De meening, als zoude met de opheffing der zelfstandige gemeenschappen ook de subsidie — bedoeld wordt de uitkeering voor regelmatig terugkeerende uitgaven — komen te vervallen, berust op een misverstand. Wel moeten wij toegeven, dat zoo ooit een bezuinigings-suggestie gemakkelijk is uit te voeren, het wel is opheffing van het een of ander, ongeacht de belangrijkheid van het op te heffen object. Wij zullen trachten dit met een paar voorbeelden te verduidelijken, hoewel zulks wellicht overbodig is.

Gelijk bekend is worden de volksscholen in stand gehouden door middel van subsidies van het gouvernement en bevolkings-bijdragen, in den vorm van opcenten op de landrente, in Midden-Java bekend onder den naam van „intilan”. De subsidie wordt elk jaar verminderd, en de bevolkingsbijdragen zijn, vanwege het minder goed binnenkomen van de landrente, eveneens teruggelopen. Hierdoor vertoont de begroting voor het volksonderwijs, dat voor elk regentschap door den regent wordt opgemaakt, vrij belangrijke tekorten. Hoe kunnen deze tekorten het eenvoudigst worden weggewerkt? Wel, door opheffing van scholen. Een ander voorbeeld. Op pandhuisdienst moet worden bezuinigd. Wat is

eenvoudiger dan *opheffing* van pandhuizen? Op welke wijze kan op landbouwvoorlichtingdienst worden bezuinigd? Alweer, door *opheffing* van ressorten. Inderdaad, *opheffing* is in het algemeen een gemakkelijk te hanteeren, zelden falend bezuinigingswapen.

De regentschapsraden kunnen dus zeer wel worden opgeheven. De vraag is nu, of die *opheffing* ook *betekent* bezuiniging, en dan komen wij vanzelf op de landsuitkeering, die naar outsiders meenen de regentschappen zoo maar in den schoot krijgen geworpen, zonder daarvoor eenige contraprestatie te moeten leveren. Voor niet ingewijden moge derhalve hieronder zeer in het kort de geschiedenis van deze uitkeering worden uitgebeeld.

Bij de wet van 23 Juli 1903, opgenomen in Indisch Staatsblad No. 329 (Decentralisatiewet) werden aan het Regeeringsreglement toegevoegd de artikelen 68a, b en c, overeenkomende met de tegenwoordige artikelen 123 tot en met 125 van de Indische staatsregeling.

Artikel 68a zegt:

1. Naarmate de omstandigheden het toelaten, „worden voor gewesten of gedeelten van „gewesten geldmiddelen afgezonderd uit die, „bedoeld in artikel 66, teneinde, als eigen „geldmiddelen van het betrokken gebied, te „strekken ter voorziening in bijzondere be- „hoefden van dat gebied.”
2. De aanwijzing van de gewesten of gedeelten van gewesten, waarop de voorgaande bepaling zal worden toegepast, van de daarvoor „af te zonderen geldmiddelen en van de be- „hoefden, waarin niet meer uit de algemeene „geldmiddelen van Nederlandsch-Indië zal „worden voorzien, geschiedt bij ordonnantie.”

Het 2de lid van artikel 68b luidt:

2. Het bestuur dier geldmiddelen (dat zijn dus „de geldmiddelen van het gewest of het ge- „deelte van een gewest) en de regeling der „uitgaven worden zooveel mogelijk overge- „laten aan een voor elk gewest en elk ge- „deelte van een gewest, waarop het 1ste lid „van artikel 68a wordt toegepast, bij ordon- „nantie in te stellen raad.”

Nadat dus vastgesteld was op welke gewesten en gedeelten van gewesten de decentralisatie-wet zou worden toegepast, werd nagegaan welke zaken, tevoren door het Land beheerd, aan de zorgen van den in te stellen lokalen raad zouden worden toevertrouwd. Men nam het gemiddelde van de uitgaven, welke gedurende de laatste vijf jaren, waarvan de uitkomsten bekend waren, door het Land waren gedaan ten behoeve van de instandhouding van de vorenbedoelde objecten. Dit bedrag werd van de algemeene geldmiddelen afgezonderd en aan het autonome ressort uitgekeerd. De vaststelling dezer uitkeering geschiedde bij de instellingsordonnantie van het gebiedsdeel, bij welke ordonnantie tevens werd bepaald, welke zaken

aan den raad in beheer werden overgedragen „met de verplichting om die zaken aan hare te- „genwoordige bestemming te doen beantwoorden „en ze daartoe in goeden staat te onderhouden „en zoo noodig te herstellen en te vernieuwen.”

Slaan wij bijvoorbeeld de instellingsordonnantie van het gewest Kedoe na (Stbl. 1908 No. 177), dan blijkt, dat voor dat geweest uit de koloniale geldmiddelen werd afgezonderd f 209 000—'s jaars. Hiervoor moest het gewest het volgende verrichten: onderhoud, herstelling, vernieuwing en aanleg van openbare wegen met de daartoe behoorende werken, als beplantingen, glooiingen, dijken, bermen, slooten, putten, mijlpalen, naam-borden, bruggen, duikers, beschoeiingen, kaai-muren, alsmede van andere werken van lokaal belang als: pleinen, tuinen, ten algemeenen nutte strekkende goten, riolen, spoelleidingen, werken ter verkrijging of distribueering van drink-, waschen spoelwater, algemeene slachtplaatsen, passars en pasarloodsen; besproeiing van een ophalen van vuilnis langs of van openbare wegen, straten, pleinen en tuinen; brandweer algemeene begraafplaatsen, overvaarten enz. enz.

De vaste uitkeering werd in vele gevallen verhoogd, welke verhooging evenwel gepaard ging met opdracht tot voorziening in behoeften, waarin tevoren door het Land werd voorzien dan wel overdracht van tevoren door het Land beheerde zaken.

Algemeen was men van meening, dat deze uitkeering geheel onvoldoende was. Wij verwijzen in dit verband naar D. van der Zee „Het Indische Gemeentewezen” (blz. 25 e. v.), het Rapport van de Commissie voor de financiële verhouding tusschen het Land, provincies, gemeenten, regentschappen en andere locale ressorten (blz. 63 e. v.), Mr. J. J. Schrieke „Bepalingen en beginselen der decentralisatie van 1903” (blz. 12) en J. J. G. E. Rückert „De ontwikkeling van de financiën der autonome gemeenschappen”, opgenomen in het Decentralisatie-gedenkboek (blz. 102).

De Regeering gaf zulks toe, waarom Zij in 1913 overging tot de invoering van de zg. accresregeling voor de gemeenten. (Regeerings-rondschrijven van 17 April 1913 No. 977)

Na de *opheffing* van de gewestelijke raden kwamen de provincies en regentschappen. Ook de regentschappen zagen zich een uitkeering toebedeeld, welke echter, gelet op de toegepaste verminderingen, moeilijk met den naam „vaste uitkeering” kan worden bestempeld. Omtrent de werkzaamheden, die de regentschappen voor deze uitkeering moeten verrichten, moge worden verwezen naar de betreffende instellingsordonnanties.

Waar normaal de huishouding van een autonoom lichaam met de jaren in omvang toeneemt, springt de billijkheid in het oog, dat deze uitkeering telkenjare een accres vertoont. In plaats hiervan heeft de ongunst der tijden het Land

genoopt ook de uitkeeringen aan de openbare gemeenschappen te verminderen. De regentschapsraden hebben dus zeer zeker het hunne bijgedragen tot de saneering van 's Lands financiën.

En wanneer wij bekenden, dat volgens Locale Belangen van 16 Juni 1932 (blz. 208) er in Oost-Java reeds zes regentschappen zijn, die geen uitkeering meer krijgen van de Regeering, te weten de regentschappen Sidoardjo, Djombang, Bangil, Loemadjang, Djember en Bangkalan, terwijl die regentschappen bij hunne instellingsordonnanties toch verschillende zaken van het Land te beheeren krijgen, zooals wegen, bruggen, spoelleidingen, goten, riolen enz. enz., dan is het o.i. moeilijk vol te houden, dat de regentschapsraad een dure instelling is voor de Regeering, immers, worden de vorenbedoelde regentschappen opgeheven, dan zou het onderhoud van de genoemde zaken wederom door het Land moeten worden ter hand genomen, gelijk voor de instelling van de gewestelijke raden het geval was, en dat zal zeker ettelijke duizenden guldens kosten.

Voorts ware niet uit het oog te verliezen, dat de regentschappen sedert 1 Januari 1933 de helft moeten betalen van het salaris en de kosten van verloven, wachtgelden en pensioenen van den landsdienaar-regentschapssecretaris. Terloops moge worden opgemerkt, dat de geruchten, als zoude in de toekomst ook de helft van het salaris van den regent (voorzitter van den raad) ten laste van het regentschap worden gebracht, geheel ongegrond zijn. Het prestige van dezen hoofdambtenaar zal er door worden geschaad.

Na hetgeen hiervoren is gezegd over de landsuitkeering, zij het ons vergund onderstaand citaat te laten volgen uit het bovenaangehaalde boekwerk „Het Indische Gemeentewezen”. (blz. 28) „Op het 4de Decentralisatie-congres in 1914 geeft „de Voorzitter een gebruikelijk overzicht van de „situatie, waarin de decentralisatie toen verkeerde „en in dat overzicht komt hij o.a. tot de volgende „de conclusie:

„In één enkel opzicht enz.

„Aannemende, dat de locale raden over het „geheel nog niet meer dan het noodigste voor „hun gebied kunnen verrichten, niet meer dan „anders het gouvernement tot minimalen plicht „zou hebben gehad, mag de decentralisatie voor „de Regeering, laat ik het populair mogen „zeggen „een voordeelig zaakje” heeten”.

„Veel sterker echter drukt zich „Het Vaderland” „uit in zijn artikel van 9 November 1915 over „Decentralisatie en ambtelijkheid”:

„Er wordt enz.

„De decentralisatie is voor het gouvernement „een zeer voordeelige instelling, wijl enz.

Met ingang van 1 Januari van dit jaar zijn opgeheven de regentschappen Koetoardjo en Sampang. Volgens het Gedelegeerden verslag (ond. 101-stuk 4) (blz. 19 van Locale Belangen van

16 Januari 1934), bedraagt de door deze opheffing verkregen bezuiniging per regentschap f 50.000.—

Wij zullen trachten na te gaan hoe dit bedrag werd gevonden. Deze opheffing te splitsen in:

- a. opheffing van het zelfstandige regentschap (artikel 121 Indische Staatsregeling) en
- b. opheffing van het administratieve regentschap (artikel 126 I. S.)

a. *Opheffing van het autonome regentschap.*
De bij de betreffende instellingsordonnantie aan het voormalige regentschap Koetoardjo in beheer gegeven zaken (wegen, bruggen enz. enz.) blijven bestaan.

De landsuitkeering blijft dus, en wordt toegekend aan het regentschap Poerworedjo, dat met het onderhoud van de evenvermelde zaken wordt belast. Vermoedelijk zal de uitkeering worden verminderd, maar in elk geval levert deze opheffing voor het Land geen noemenswaardige bezuiniging.

- b. *Opheffing van het administratieve regentschap.*

Als gevolg van deze opheffing komen in het voormalige regentschap Koetoardjo de volgende betrekkingen in 's Lands dienst te vervallen, te weten:

Regent ($12 \times f 1350.— = f 16.200.—$'s jaars),
Assistent-Resident ($12 \times f 1250.— = f 15000.—$),
Patih ($12 \times f 675.— = f 8.100.—$),
Regentschapssecretaris ($\frac{1}{2} \times 12 \times f 400 = f 2.400.—$ de helft van het salaris werd door het Regentschap betaald),
Id. Mantri Kaboe-paten ($12 \times f 160.— = f 1.920.—$),
Schrijvers Regentskantoor (rekenende op 5 schrijvers met een gemiddelde bezoldiging ad f 40.— = f 2.400),
Commies, klerk en schrijvers A.R. kantoor (rekende op $\pm f 400.—$'s maands geeft in 1 jaar f 4.800.—)

De totale bezuiniging kan dus worden geraamd op $f 16.200 + f 15.000 + f 8.100 + f 2.400 + f 1.920 + f 2.400 + f 4.800 = f 50.820.—$ of rond f 50.000.—, hetgeen dus overeenkomst met de officieele becijfering.

Natuurlijk is de vorenstaande berekening niet geheel juist. Er is n.l. geen rekening gehouden met reistoelagen, ambtstoelagen, salarissen van de boodschappers enz. enz.

Nochtans is het ons mogen gelukken te hebben aangetoond, dat opheffing van het autonome regentschap (van den regentschapsraad), mits niet gepaard gaande met opheffing van het administratieve regentschap, geen noemenswaardige bezuiniging voor het Land beteekent.

R. MARGONO.

Keboemen, Februari 1934.

Beroep inzake ontheffing van Motorvoertuigenbelasting.

Blijkens de in dit nummer onder Administratie Jurisprudentie no. 108 weergegeven beslissing stelt het College van Gedeputeerden van de Provincie Midden-Java zich ten aanzien van de Motorvoertuigenbelasting Java en Madoera (Staatsblad 1933 no. 111) op het standpunt, dat van een door den Gezaghebbende geweigerde ontheffing geen beroep mogelijk is, doch dat een belastingplichtige zich immer met zijn bezwaren tegen een berekend belastingbedrag (ook zooals dat bij de beslissing op een verzoek om ontheffing wordt berekend) tot het College van Gedeputeerden kan wenden.

Tegen dit standpunt, dat berust op de artt. 15 en 18 der ordonnantie zal men moeilijk iets kunnen inbrengen.

Oppervlakkig beschouwd lijkt het dus of ten aanzien van deze belasting — zij het langs een omweg — beroep mogelijk is van de beslissing op een verzoek om ontheffing. Immers als op zoodanig verzoek afwijzend is beslist door den „aangewezen gezaghebbende” kan men zich nog tot een andere instantie wenden. In de meeste gevallen zal de weg tot deze andere (hoogere) instantie echter niet meer open staan, omdat de bezwaren tegen een belastingbedrag krachtens artikel 18 der ordonnantie moeten worden ingediend binnen 3 maanden nadat dit bedrag ter kennis van den belastingplichtige is gebracht, terwijl in zeer vele gevallen de beslissing op een verzoek om ontheffing eerst veel later wordt genomen. Het hangt dus van toevallige omstandigheden af of men zich bij een afwijzende beslissing op een verzoek om ontheffing moet neerleggen of dat men nog elders recht kan zoeken. Het eigenaardige geval doet zich nu hierbij voor, dat als de beslissing op het verzoek om ontheffing nu maar afkomt binnen 3 maanden na de vaststelling van het belastingbedrag, via het College van Gedeputeerden de weg zelfs openstaat tot den Raad van Beroep, terwijl daarentegen bij een later afkomen der beslissing belastingplichtige zich daar zonder meer bij heeft neer te leggen.

Dit lijkt nu uitermate ongewenscht.

In een artikel in dit blad van 16 Maart 1933 is o.m. de vraag behandeld of het wenschelijk was, dat van elk berekend belastingbedrag beroep mogelijk zou zijn. Daarbij is toen niet in het bijzonder ingegaan op de wenschelijkheid van het openstellen van beroep van beslissingen op ontheffingsverzoeken. Dat echter de behoefte daaraan meer algemeen gevoeld wordt blijkt wel hieruit dat in de ordonnantie op inkomstenbelasting 1932 van de beslissing op een verzoek om ontheffing genomen door een Inspecteur van financiën

beroep op den Raad van Beroep wordt toegelaten, zulks in tegenstelling met de Herz. Ord. I. B. 1920, welke ten aanzien van ontheffingsverzoeken de definitieve beslissing legde in handen van den Hoofdinspecteur van Financiën

In navolging hiervan schijnt het gewenscht ook met betrekking tot de motorvoertuigenbelasting van beslissingen op verzoeken om ontheffing beroep op den Raad van Beroep open te stellen. Zulks klemmt te meer omdat dan een eind gemaakt zal zijn aan den tegenwoordigen toestand dat het van toevallige data afhangt of men zich bij de beslissing op een verzoek om ontheffing heeft neer te leggen.

MR. L. F. ENGELKES-NIX.

Semarang, Maart 1934.

Strafbepaling tegen het optreden als wali zonder bezit van die hoedanigheid.

De Regentschapsraad van Pandeglang heeft een aantal adhaesiebetuigingen van regentschapsraden verkregen voor zijn motie van 30 Augustus 1933, no. 23/D/1/11/5, waarvan de strekking is, der Regeering te verzoeken:

„het opzettelijk in strijd met de waarheid optreden als wali bij of ter gelegenheid van het sluiten van een huwelijk volgens de leer van den Islam” strafbaar te stellen.

Andere raden weigeren echter adhaesie te betuigen, omdat huns inziens artikel 266 van het wetboek van strafrecht in verband met artikel 2 lid 3 der Huwelijksordonnantie daarin reeds voorziet.

Artikel 2 der ordonnantie in Staatsblad 1929, no. 348, luidt:

„(1) De huwelijksbeambten en de in lid 3 van artikel 1 bedoelde personen houden van de onder hun toezicht gesloten huwelijken en van de te hunner kennis gebrachte verstootingen en herroepingen van verstootingen aantekening in afzonderlijke, daartoe bestemde registers, waarvan de modellen door den Regent worden vastgesteld.

(2) Zij zijn, onverminderd het bepaalde bij artikel 45, lid 4, der Zegelverordening 1921, verplicht, van onder hun toezicht gesloten huwelijken of door hen geregistreerde verstootingen of herroepingen van verstootingen kosteloos uittreksel uit bovenbedoelde registers af te geven en daarop de aan hen gedane betalingen aan te teekenen.

(3) De personen, belast met het aanhouden van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde registers en met het opmaken van de in het vorige lid bedoelde uittreksels daaruit, zijn, ten aanzien van de uitoefening van die taak, openbaar ambtenaar.”

Artikel 266 van het Wetboek van Strafrecht luidt:

„(1) Hij die in eene authentieke akte eene valsche opgave doet opnemen aangaande een feit, van welks waarheid de akte moet doen blijken, met het oogmerk om die akte te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware zijn opgave in overeenstemming met de waarheid, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van de akte, als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan”.

De ingebrachte bezwaren tegen de Pandeglang-sche motie berusten nu op de volgende constructie;

1e. het register bedoeld in de Huwelijksordonnantie is een authentieke akte;

2e. het register moet van de waarheid van het walschap doen blijken;

3e. uit het gebruik van een register, waarin de valsche opgave van wali is opgenomen, kan eenig nadeel ontstaan,

Terwijl de onder 1e en 3e vermelde punten als juist erkend kunnen worden, moet het register niet, als onder 2e gesteld, van de waarheid van het walschap doen blijken.

Immers, onbevoegdheid om als wali op te treden raakt de *geldigheid des huwelijks*, waarmee de ordonnantie zich blijkens Bijblad 12.326 niet inlaat; de beslissing daarover behoort volgens dat bijblad tot de competentie van den godsdienstigen rechter (Staatsblad 1929, nummers 221 en 487; 1931, nummers 53 en 177).

Derhalve is het gelijk in deze aan den Regentschapsraad van Pandeglang.

Mr. D. H. LEDEBOER.

DECENTRALIANA.

Herziene Bezoldigingsregeling Burgerlijke Landsdienaren.

Ingevolge een van de Regeering bekomen opdracht aldus de Dir. B. B. blijkens rondschriften van 19 Maart j.l. No. Dec. 4/8/4- heb ik de eer de aandacht van U HoogEdelGestrenge te vestigen op het Gouvernementsbesluit van 14 dezer No. 1 (Staatsblad No. 135), waarbij is vastgesteld een herziene bezoldigingsregeling voor de burgerlijke landsdienaren (H. B. B. L. 1934) en de inwerkingtreding van die regeling bepaald op 1 April a.s. Door het Centraal Kantoor voor de Statistiek zal U een volledig exemplaar van het ontwerp der regeling en de verdere daarop betrekking hebbende bescheiden worden toegezonden. Voor den definitieven tekst der regeling, welke hier en daar afwijkt van het bedoeld ont-

werp, kan worden verwezen naar het binnenkort te verwachten Staatsbladnummer.

Waar het algemeen belang medebrengt dat zooveel mogelijk aansluiting bestaat tusschen de centrale en locale Overheidsbezoldigingen, is het gewenscht dat de openbare gemeenschappen mede zoospoedig mogelijk overgaan tot een algemeene herziening van hunne bezoldigingsregelingen en daarmee samenhangende voorzieningen en daarbij de nieuwe hoogerbedoelde voor de landsdienaren geldende regelingen tot richtsnoer nemen.

Een algeheele concordantie is uiteraard niet mogelijk en in verschillende gevallen ook niet gewenscht, omdat plaatselijke omstandigheden en behoeften verschillende afwijkingen noodzakelijk kunnen maken. Het behoeft evenwel geen betoog dat de verschillen binnen redelijke grenzen zullen dienen te blijven.

De Regeering doet U mitsdien verzoeken wel te willen bevorderen dat een herziening der locale bezoldigingsregeling in Uw ressort in bovenstaanden zin wordt ter hand genomen, v.z.v. dit nog niet mocht zijn geschied.

Mochten de locale besturen bij deze herziening op moeilijkheden stuiten, dan kan door hen het advies gevraagd worden van de Salarisherzienscommissie te Bandoeng en den Adviseur voor de Decentralisatie.

Vergoeding voor vergunning.

Bijblad 7221.

Onder retributiën en recognitiën zijn te verstaan die verplichte bijdragen tot de openbare geldmiddelen, waartegenover een bepaalde tegenprestatie, hetzij in den vorm van een dienst, hetzij in den vorm eener vergunning, staat.

Bijblad 7965.

Heffingen, waar tegenover de betaling bloot het verleen van eene vergunning staat, zonder dat in eenigerlei opzicht van eene contrapraestatie in den vorm van een dienst kan worden gesproken, dragen in den regel meer het karakter van eene belasting dan van eene retributie of recognitie.

Bijblad 10333.

Rechten op (vergunningen tot) bouwen en sloopen worden tot de retributieve heffingen gerekend.

G. B. van 29 Mei 1920, no. 60 Javasche Courant 1920, no. 45.

Bouwvergunningsrecht is belasting.

Handleiding voor locale belastingverordeningen door Dr. H. J. Levelt 1933 bl. 29.

Heffingen voor de keuring van motorrijtuigen worden door de Regeering sinds 1928 als belastingen aangemerkt.

Staatsblad 1933, nos. 86 en 138.

De heffing voor de keuring van motorrijtuigen,

gerekend bij artikel 31 der Wegverkeersordonnantie en artikel 67 wegverkeersverordening, is niet eene belasting in den zin van artikel 16 der Indische comptabiliteitswet.

Staatsblad 1933, nos. 299, 300; 1934, nos. 85, 86, 127, 155, 180; Volksraad 1932-1933, onderwerp 146; 1933-1934, onderwerpen 12 en 139.

Vergoedingen voor de afgifte van vergunningen tot invoer van rijst, kedeleë, soja en taotjo vormen niet een tarief van invoer in den zin van artikel 183 Indische Staatsregeling.

Gemeenteraads-Verkiezingen.

Geen evenredigheid vòòr a.s. verkiezingen.

Naar wij vernemen heeft de Regeering beslist op het verzoekschrift van het hoofdbestuur der Indische Katholieke Partij, daartoe strekkende dat voor de verkiezing van de leden onderdanen-Nederlanders van de gemeenteraden een evenredigheidsstelsel zal worden ingevoerd, en wel voor de aanstaande periodieke verkiezingen.

Door de Regeering is besloten, overwegende: „dat, zooals sedert door den adviseur voor de Decentralisatie in de vergadering van den Volksraad van 14 Februari l.l. is uiteengezet, de Regeering bereid is de invoering van een evenredigheidsstelsel voor de verkiezing van de Nederlandsche leden van de gemeenteraden nader in overweging te nemen;

dat de bezwaren, welke aan het bestaande meerderheidsstelsel kleven, echter niet van dien aard zijn, dat wijziging van de Kiesordonnantie-gemeenteraden nog voor de aanstaande periodieke gemeenteraadsverkiezingen noodzakelijk zou zijn;

dat verandering van het kiesstelsel gezette overweging en voorbereiding eischt en het daarom in het voornemen ligt terzake het advies in te winnen van een in te stellen commissie tot bestudeering van het kiesstelsel;

aan den verzoeker mede te deelen, „dat de Regeering geen aanleiding heeft kunnen vinden” het verzoek in te willigen.

ADMINISTRATIEVE JURIS-PRUDENTIE.

103. Gedeputeerden West-Java; besluit 8 Februari 1934 No. T 96/12.

Een langs den verkeersweg loopende zandweg (met sloot) moet beschouwd worden als een zijberm van dien verkeersweg; de langs den zandweg gelegen perceelen worden voor de toepassing der straatbelastingverordening geacht te belenden aan den verkeersweg.

Een particuliere was door den Stadsgemeenteraad van Batavia aangeslagen in de straatbelasting

over 1930 wegens een perceel, gelegen aan den zandweg loopende langs den weg Pantjoran en daarvan naar 's Raads meening één geheel uitmakende.

Belanghebbende was echter van meening, dat deze aanslag geheel behoorde te worden vernietigd, aangezien haar perceel, hetwelk in 1930 geheel gescheiden was van den grooten weg Pantjoran door het transformatorenhuis van de NIGM., een brandhoutstapelplaats en een 2 meter breed open riool met daarlangs loopenden zandweg, h.i. niet geacht kon worden te belenden aan den bij de gemeente in beheer zijnden weg Pantjoran.

De Raad heeft deze bezwaren voorzoover betreft het gedeelte van den weg en sloot dat voor brandstapelplaats wordt gebezigd gegrond geacht, aangezien dit gedeelte niet geacht kan worden tot den weg te behooren doch voor het overige gedeelte van de tusschen het perceel en de verharding van den weg Pantjoran gelegen zandweg en sloot, welke door hem wel als deel uitmakende van dien weg worden beschouwd, den aanslag gehandhaafd.

Met dezen uitspraak niet tevreden, bracht de belanghebbende eigenaar zijn bezwaren voor bij het College van Gedeputeerden; dit College overwoog dienaangaande als volgt;

„dat wat den rechtstoestand der onderwerpelijke wegen betreft, de weg Pantjoran bij de Instellingsordonnantie der gemeente Batavia (Staatsblad 1905 No. 204) aan die gemeente in beheer is overgedragen, terwijl de zandweg ontstaan door het dempen der kali, wel niet uitdrukkelijk maar dan toch feitelijk bij de gemeente in beheer is);

dat de zandweg en de weg Pantjoran nimmer als 2 afzonderlijke wegen zijn beschouwd. ten blijk waarvan de aanduiding dier wegen onder één naam de adressaanwijzing voor de post, de nummering der huizen met een even of oneven rij voldoende bewijs oplevert;

dat derhalve de zandweg waaraan appellantes perceel gelegen is niet anders is te beschouwen dan als een zijberm met de daarlangsloopende afvoersloot behorende bij den weg Pantjoran, waarmede hij derhalve een geheel uitmaakt;

dat toch bij de meeste openbare wegen in den regel kan worden onderscheiden de eigenlijke rijweg (het verharde gedeelte), waarover het verkeer plaats vindt en het gedeelte waartoe o.a. bermen voetpaden, trambanen, riolen en afvoergoten kunnen behooren, welke beide gedeelten echter tezamen den openbaren weg vormen, waarover door de gemeente het beheer wordt gevoerd;

dat deze onderscheiding ook tot uiting komt in artikel 5 der Bataviasche Straatbelastingverordening, waarin de wegen worden geclassificeerd

naar den grondslag van hunne verhardingsbreedte, terwijl de bij den openbaren weg behorende bermen en voetpaden etc. bij die classificatie buiten beschouwing zijn gelaten;

dat de opvatting van appellante het College derhalve op bovenstaande gronden niet houdbaar voorkomt;

Op grond van deze overwegingen verwierp het College het ingesteld beroep.

104 Gedeputeerden West-Java; besluit van 8 Februari 1934 No. W 147/15.

Een verzoek om verlenging van den werktijd eener fabriek is in wezen een verzoek om ontslag van een aan de vergunning tot oprichting dier fabriek verbonden voorwaarde.

Waar de Hinderordonnantie geen bijzondere procedure voor ontslag van den vergunninghouder opgelegde voorwaarden kent, moet de beslissing over een zoodanig ontslag genomen worden in den vorm van eene beslissing over een verzoek tot uitbreiding der inrichting, als bedoeld bij art. 9 lid 1 der Hinderordonnantie.

Een bezwaar gegrond op vrees voor aantasting van belangen, betrokken bij het aan de fabriek grenzend perceel, mag geen aanleiding zijn tot weigering der verzochte vergunning.

Door het College van Burgemeester en Wethouders eener Stadsgemeente was eenige jaren geleden vergunning verleend tot oprichting eener sigarettenfabriek o.m. onder voorwaarde: „dat met de in die fabriek aanwezige machines en werktuigen zal worden gewerkt van 6 u. voormiddag tot 8 u. namiddag”.

De vergunninghouder achtte dezen werktijd in verband met den toenemende omvang zijner werkzaamheden te kort en verzocht het College van Burgemeester en Wethouders de werkuren te verlengen tot 10 uur namiddag. Genoemd College heeft dit verzoek echter van de hand gewezen op grond van door twee belanghebbenden naar voren gebrachte en door het College gegrond geachte bezwaren ontleend aan vrees voor meerdere last van rook en benauwende tabakslucht welke schadelijk zijn voor de gezondheid.

De vergunninghouder kwam van deze uitspraak in beroep bij het College van Gedeputeerden.

Met betrekking tot den vorm waarin de gevraagde beslissing behoort te worden gegoten, overwoog het College van Gedeputeerden:

„dat de vergunninghouder verruiming van den maximum werktijd heeft verzocht, zoodat de arbeid zou mogen duren van 6 uur voormiddags tot 10 uur namiddag;

„dat het bedoelde verzoek derhalve neerkomt op een verzoek om ontslag van de verplichting tot naleving van de aan den vergunninghouder opgelegde voorwaarden, in zooverre deze het werken met machines en werktuigen van 8 tot 10 uur namiddag beletten;

„dat, waar de Hinderordonnantie niet eene bijzondere procedure kent voor het ontslag van den vergunninghouder van de naleving van gestelde voorwaarden, als is voorzien bij artikel 12 der Nederlandsche Hinderwet in Nederlandsch Staatsblad 1875 No. 95, de beslissing over een zoodanig ontslag genomen behoort te worden in een der door de Hinderordonnantie geregelde, meer algemeene vormen;

„dat, door het College van Burgemeester en Wethouders bij de beroepen beslissing terecht is aangenomen, dat eene beslissing op een verzoek om ontslag van eene voorwaarde in wezen eene beslissing is over eene *nieuwe* of nadere vergunning in den zin van artikel 9 der Hinderordonnantie, waarop uiteraard de bij artikel 5 voorziene procedure van toepassing is;

„dat toch, terwijl het in artikel 9 onder 1e voorkomende begrip „*uitbreiding*” zich bezwaarlijk nader laat bepalen, nochtans vaststaat, dat eene zoodanige uitbreiding tot stand komt door iedere *afwijking in het meerdere*, dus ook door eene *verruiming* van den hooger bedoelden maximum-werktijd;”

en verder, naar aanleiding van de afwijzende beslissing zelve:

„dat de afwijzende beschikking berust op de door Burgemeester en Wethouders gegrond bevonden bezwaren, welke door de eigenaren en gebruikers der belendende percelen ingebracht zijn;

„dat van de bedoelde belanghebbenden slechts twee blijken gebruik te hebben gemaakt van het bij artikel 5 der Hinderordonnantie bedoelde recht om bezwaren kenbaar te maken t. w. . . en. . . ;”

„dat de eerstgenoemde de door haar gekoesterde ernstige bezwaren slechts in dezer voege aanduidt, dat zij bij inwilliging van het door den vergunninghouder gedane verzoek hare belangen bij het door de andere belanghebbende geoccupeerde aan de fabriek grenzende perceel aangetaast ziet;

„dat een aldus omschreven bezwaar, aangezien het zich onttrekt aan toetsing aan de limitatieve opsomming van artikel 6 der Hinderordonnantie, niet tot weigering eener verzochte vergunning mag leiden;

„dat de andere belanghebbende zijn bezwaren formuleert als volgt:

„Wij, als de naaste burens van die fabriek, hebben al zooveel last van rook en van benauwde tabakslucht, sedert de intensieve uitbreiding van dat bedrijf, dat wij bang zijn, in den avond en nacht, steeds geplaagd te worden door onaangename en denkelijk ook ziekte-makende doordringende tabakslucht, welke de fabriek in de omgeving verspreidt”.

„dat, hoewel uit deze bezwaren op zichzelf niet bepaaldelijk is komen vast te staan, dat een verlenging van den werktijd der fabriek den

omwonenden dusdanigen hinder en schade zal betrokkenen dat weigering der vergunning noodzakelijk is, niet temin in verband met het vaststaand feit dat een in een woonbuurt gevestigde fabriek in het algemeen overlast veroorzaakt, welke overlast grooter wordt naarmate de fabriek later op den avond in werking blijft, en de omstandigheid dat niet is gebleken, dat de beslissing van het College van Burgemeester en Wethouders — genomen na een daartoe ingesteld onderzoek — niet uitgaat van de veronderstelling, dat juist de verlenging van den werktijd ernstige vrees voor hinder medebrengt, deze beslissing niet onjuist wordt geacht;”

Op grond van laatstgemelde overwegingen heeft het College van Gedeputeerden het besluit van het College van Burgemeester en Wethouders bekrachtigd.

**Gedeputeerden West-Java; besluit van
12 Februari 1934 No. W 53/2/1 II.**

Bevoegdheid der lagere rechtsgemeenschappen tot aanvulling algemeene verordeningen.

In de Slachtverordening eener Stadsgemeente werd bij wijzigingsverordening de volgende verbodsbepaling ingevoegd:

„Het is verboden vleesch te verkoopen, te koop aan te bieden of ten verkoop in voorraad te hebben dat schadelijk is voor de gezondheid dan wel tengevolge van ondeugdelijken toestand — w. o. ook vervuiling wordt verstaan — onder geenerlei voorwaarden als voedsel voor den mensch bruikbaar kan worden geacht.”

Overtuigen van dit verbod werd strafbaar gesteld met hechtenis dan wel geldboete.

In overeenstemming met een ter zake van de Regeering ontvangen advies betreffende de vraag in hoeverre een aanvulling van algemeene verordeningen bij plaatselijke verordening in strijd is te achten met art. 75 der Stadsgemeente ordonnantie, heeft het College van Gedeputeerden naar aanleiding van bovenvermelde bepaling als volgt overwogen:

„dat verordeningen der lagere rechtsgemeenschappen wel bepalingen mogen bevatten welke bij algemeene verordening gegeven voorschriften herhalen;

„dat art. 75 der S. G. O. echter verbiedt om op handelingen die reeds bij algemeene verordening strafbaar zijn gesteld, bij plaatselijke verordening een zwaardere straf te stellen;

„dat de bovenbedoelde bepaling der slachtverordening ten deele is een herhaling van de bepaling van art. 501 lid 1 onder 1e van het Wetboek van Strafrecht, aangezien immers een handeling als verkoopen van bedorven en uit dien hoofde voor de gezondheid schadelijk vleesch onder beide bepalingen zal vallen;

„dat de straf op die bepaling der verordening

gesteld derhalve niet zwaarder mag zijn dan de straf bepaald bij art. 501 Wetboek v. Strafrecht (hechtenis);

„dat hoewel de zwaardere strafmaat der verordening uit veterinair hygiënisch oogpunt zeer wel is te motiveeren, nochtans tegen die zwaardere straf wettelijk bezwaar bestaat.”

Op deze gronden heeft het College gemeend aan de verordening zijne goedkeuring te moeten weigeren.

Mr. A. VAN KESTEREN.

**106. Gouverneur Midden-Java; besluit van
14 November 1933 no. B 64/51/9.**

Voor een vrachtauto met een aanhangwagen was over de eerste twee kwartalen van het belastingjaar 1933 motorvoertuigenbelasting betaald. Aangezien deze vrachtauto, van een verouderd model, buitengewoon zwaar was en bovendien van massieve banden was voorzien, stelde de houder dit motorvoertuig vóór 1 Juli 1933 buiten gebruik en gaf het ten geschenke aan de Automobiëlcursus van het Werkloozencomité te Semarang.

Hij vroeg in verband daarmee ontheffing van motorvoertuigenbelasting over de maanden Juli tot en met December 1933 welke ontheffing werd verleend.

Na de ontvangst van het afschrift van het desbetreffend besluit van den Gouverneur (die door het College van Gedeputeerden is aangewezen als gezaghebbende in den zin van art. 15 der Motorvoertuigenbelastingordonnantie Java en Madoera), deelde de belanghebbende nader mede, dat z. i. „vergeten” was ontheffing te verleenen van den bij bedoelden vrachtauto behoorenden aanhangwagen.

De Gouverneur deed belastingplichtige daarop weten dat voor den aanhangwagen geen ontheffing was gevraagd en wees verder op de bepaling van art. 15, lid 3 der ordonnantie, volgens welke bij buiten gebruikstelling verzegeling moet plaats vinden.

Belastingplichtige deelde hierop mede niet tot verzegeling te kunnen overgaan, omdat de aanhangwagen nog gebruikt zou worden voor licht vervoer over korte afstanden tusschen hare goedangs, waarbij het voertuig door handkracht (koelies) zou worden voortbewogen. Hij handhaafde zijn verzoek om ontheffing van de belasting voor deze aanhangwagen.

In zijn beslissing op dit verzoek overweegt de Gouverneur:

„dat volgens artikel 1 lid 2 sub a der „Motorvoertuigenbelastingordonnantie Java en Madoera” onder „motorvoertuig” mede worden verstaan „aanhangwagens dier voertuigen”, zoodat de aanhangwagen als een motorvoertuig in den zin der ordonnantie moet worden aangemerkt;

„dat ingevolge artikel 15 lid 3 der ordonnantie bij buiten gebruikstelling van een motorvoertuig verzegeling moet plaats vinden;

„dat verzoeker — nadat hem op deze bepaling was gewezen — mededeelt, dat verzegeling van de onderwerpelijke aanhangwagen niet mogelijk is, omdat deze in verzoekers bedrijf nog wordt gebezigd als een door handkracht voortbewogen voertuig;

„dat derhalve de aanhangwagen niet buiten gebruik is gesteld en ten allen tijde als motorvoertuig in den zin der „Motorvoertuigenbelasting-ordonnantie” kan worden gebezigd, bij voorbeeld door deze te doen voortbewegen door een gehuurde of geleende vrachtauto;

Belastingplichtige was met deze uitspraak niet tevreden en wendde zich tot het College van Gedeputeerden.

Het College deelde hierop mede, dat van de beslissing van den Gouverneur geen hoger beroep openstaat, zoodat deze onaantastbaar was. Wel zou belastingplichtige krachtens art. 18 lid 1 der ordonnantie bij het College bezwaren tegen het bedrag der belasting kunnen voorbrengen, doch voor het jaar 1933 was de termijn daartoe verstreken.

Het College voegde hier nog aan toe dat voor de betrokken aanhangwagen naar zijn meening belasting verschuldigd bleef, zoolang deze zoodanig was ingericht, dat hij door middel van een motorvoertuig kon worden voortbewogen.

107 Gedeputeerden Midden-Java; besluit van 2 Mei 1933 no. B 64/13/4.

Door een belastingplichtige werd bezwaar gemaakt tegen het feit, dat de motorvoertuigenbelasting voor een servicewagen of toolcar was berekend naar het voor vrachtauto's geldende tarief.

Bedoeld motorvoertuig wordt volgens belastingplichtige gebezigd voor het vervoer van personeel, belast met het nazien van en het verrichten van herstellingen aan benzinepompen en in verband daarmee is de inrichting daarvan zoodanig, dat het personeel het benodigde gereedschap gemakkelijk kan meenemen. Belastingplichtige wenscht dit motorvoertuig aangemerkt te zien als kennelijk ingericht voor het vervoer van personen.

Het College van Gedeputeerden overwoog:

„dat voor het onderwerpelijke geval slechts van belang zijn de definities gegeven in artikel 1 lid 2 der Motorvoertuigenbelasting Java en Madoera 1933;

„dat genoemd artikellid onderscheidt:

„a. personenmotorvoertuig: elk motorvoertuig dat kennelijk is ingericht voor het vervoer van personen”

„b. vrachtauto: elk motorvoertuig, dat niet is ingericht voor het vervoer van personen”;

„dat niet, zooals door de verzoeker wordt vermeend, het gebruik dat van een motorvoertuig

wordt gemaakt, doch de inrichting van het motorvoertuig den doorslag geeft bij de beoordeeling, onder welke categorie dat motorvoertuig moet worden gebracht;

„dat in het onderwerpelijke geval de ruimte, die normaliter bij een personenauto is ingericht voor het vervoer van personen (het gedeelte van de carrosserie achter de zitplaats van den bestuurder) is ingericht voor het opbergen van gereedschappen;

„dat naar het oordeel van het College het betrokken motorvoertuig dus *niet* kennelijk is ingericht voor het vervoer van personen;

„dat de belasting voor die toolcar dus terecht is berekend naar het voor vrachtauto's geldende tarief;”

Op het bezwaar werd derhalve afwijzend beschikt.

Tegen deze beslissing is geen beroep ingesteld bij de Raad van Beroep voor belastingzaken.

Aanteekening. In Sandbergen en Levelt, „De algemeene motorvoertuigenbelastingen” vindt men op pag. 111 een van het bovenstaande afwijkende beslissing van den Hoofdinspecteur van Financiën met betrekking tot art. 3 lid 2 der Motorvoertuigenbelasting Buitengewesten vermeld.

De aandacht wordt er echter op gevestigd, dat de redactie van de betrokken bepaling in laatstbedoelde ordonnantie niet gelijklopend is aan die van art. 1 lid 2 sub b. der Java-ordonnantie.

NEDERLAND.

Een belangrijke beslissing betreffende de onrechtmatige overheidsdaad.

In een der Amsterdamsche havens leed een schip schade tengevolge van het breken van den beugel van een meerboei. De eigenares van het schip sprak deswege de gemeente Amsterdam voor vergoeding van de geleden schade aan. De rechtbank te Amsterdam berechtte deze zaak, vervolgens het gerechtshof te dier plaatse en ten slotte de hooge raad. Het was dit hooge rechtscollege, dat bij arrest van 5 Mei 1933 (*W. v. h. R.* no. 12612) een belangrijke beslissing betreffende de onrechtmatige overheidsdaad gaf.

Dit oordeel luidde naar aanleiding van het voorliggende geval als volgt.

Het wettelijk begrip „onrechtmatige daad” omvat niet slechts een handelen of nalaten, dat inbreuk maakt op eens anders recht of in strijd is met des daders rechtsplicht, maar ook een handelen of nalaten, dat indruischt tegen de zorgvuldigheid, welke in het maatschappelijk verkeer betaamt ten aanzien van eens anders persoon of goed. Ook de overheid kan zich schuldig maken aan zoodanig handelen of nalaten, wanneer zij

aan dat verkeer deelneemt op gelijken voet als een bijzonder persoon door handelingen te verrichten, die naar haren aard niet slecht door de overheid maar ook door een bijzonder persoon kunnen worden verricht. Dit is het geval wanneer een gemeente, zij het ter vervulling van haar overheidstaak, in een voor het publiek toegankelijk water boeien beschikbaar stelt om schepen daaraan te meren. Daaruit volgt, dat, indien — zooals hier door het hof is vastgesteld — de gemeente schuld treft voor den ondeugdelijken staat, waarin zoodanige boei verkeert, en degene, die van de boei overeenkomstig haar bestemming gebruik heeft gemaakt, door dien ondeugdelijken staat schade heeft beloopt, de gemeente ingevolge art. 1401 van het burgerlijk wetboek gehouden is die schade te vergoeden, evenals een bijzonder persoon daartoe gehouden ware, indien hij de boei beschikbaar had gesteld. Volgens den hoogen raad kon daarom worden daargelaten, of de gemeente — gelijk het gerechtshof aannam — haren rechtsplicht heeft geschonden; immers, al ware gegrond de stelling van het door de gemeente Amsterdam aangevoerde middel van cassatie, dat zij zich niet in strijd met haar rechtsplicht heeft gedragen, zulks zou uit hoofde van het bovenstaande niets kunnen afdoen aan de juistheid van 's hofs uitspraak, dat de gemeente zich onrechtmatig gedroeg en deswege tot volledige schadevergoeding verplicht is.

Viel dit arrest van den hoogen raad van 5 Mei 1933 naar aanleiding van een gebeurtenis in een der Amsterdamsche havens, de algemeene beteekenis er van is duidelijk. Uitdrukkelijk is nu vastgesteld, dat de overheid ook op gelijken voet als een bijzonder persoon aan het verkeer deelneemt, wanneer zij handelt ter vervulling van haar overheidstaak, zoo de handeling zelve ook door een bijzonder persoon zou kunnen worden verricht. In het onderhavige geval was dit het beschikbaar stellen van boeien om er schepen aan te meren; ontelbaar zijn echter de gevallen, waarin zulks evenzeer het geval kan zijn. Het belang van het arrest van 5 Mei 1933 springt nog meer in het oog, wanneer men daarmede vergelijkt het vonnis van de arrondissements-rechtbank te Amsterdam van 27 Mei 1932 (vermeld in het nummer van dit blad van 5 October 1933), dat lijnrecht tegen de opvatting van ons hoogste rechtcollege ingaat.

MALEISCH GEDEELTE.

Rij- en voertuigen belasting regentschappen.

Sabagai permoelaännya oeroesan ini, soepaia toean² pambatja dengan lekas dapat mengatahoei maksoed penoelis, dengan adanja perkataan jang

penoelis hoeboengkan di belakangnja perkataan² Rij- en voertuigenbelasting, jaitoe perkataan „regentschappen,” baiklah penoelis menerangkan lebih dahoele, bahasa dalam regentschappen masih ada belasting jang sehampir dengan belasting boeat rij- en voertuigen itoe, akan tetapi belasting itoe tiada mendjadi haknja regentschapskassen.

Maskipoen penoelis tiada menerangkan dengan sadjelasnja, tentoelah toean² pambatja dapat mengadakan pemandangan atau perasaän, bahasa kahendaknja Regeering kita mengadakan regentschapsraden itoe, soepaia perlahan lahan regentschapsraden dapat berdiri sendiri, artinja djangan selaloe mengharap bantoean atau subsidie dari Centrale Regeering, demikian itoe Regeering kita saolah olah memberi kakoewasaan atau nama autonome gemeenschappen. Kalau ditilik dari djoeroesan ini selamanja regentschapsraden masih selaloe mengharap terimanja subsidies itoe, tentoelah theorie autonome gemeenschappen itoe seakan akan beloem dapat dipraktijken.

Belastingen jang sehampir dengan rij- en voertuigenbelastingen jang penoelis maksoedkan diatas, jaitoe motorbelastingen, jang kalau penoelis tiada salah mendjadi haknja Provincialekassen. Baiklah penoelis terangkan sedikit lebih dahoele, bahasa dalam salah satoe regentschap di provincie. Midden Java ini ada jang mengadakan katetapan belasting rij- en voertuigen dalam tahoen 1933, jaitoe

Personen voertuigen f 4 50, (boeat satoe dogkar) vrachtkarren f 5.— (boeat satoe grobag moeatan) rijwielen f 2.— boeat satoe fiets.

Kalau orang soeka menjelidiki dengan teliti, tentoelah orang dapat mengatahoei, jang belasting itoe terlaloe berat, jaitoe dipandang dari banjaknja vracht dan personen voertuigen jang lebih disoekai orang pada zaman ini, hingga pendapattannja voertuigen jang mendapat een geluchte concurrentie (perlawanan dagang jang hebat) itoe, dapat dikatakan sama sekali tiada mendjadi pakerdjaän jang rendeerend (mengoen-toengkan) lagi. Tambahan poela bila orang soeka memperhatikan penghidoean pendoeoek oemoem pada masa ini, marika mana jang atjap kali menggoenakan dogkar dan grobag dengan onkost terlaloe moerah itoe, tentoe sahadjaloe dapat menetapkan, bahasa taksiran belasting itoe terseboet terlaloe tinggi. Bila orang soeka mengingat hal ini, baiklah regentschapsraden mengoerangkan oeang bijaja goena memperbaiki djalan² regentschappen, sebab logicanja bila oeang jang dikaloearkan goena memperbaiki djalan² itoe makin bertambah-tambah, tentoe sahadjaloe belasting rij- en voertuigen itoe makin bertambah djoega. Soedah tentoe sahadjaloe lebih baiknja pemiliharaan itoe makin menjoekaän perdjalananan dogkar atau grobag moeatan, akan tetapi djika dilihat dari beratnja belasting lazimnja otomatis kasoekaän marika itoe laloe hilang. Sebaliknya autobezitters jang menggoenakan regentschapswegen, jang kalihatan pemeliharaanja

koerang baik sering djoega, menggeroetoe atau masam moeka dan mengatakan, bahasa djalan-djalan regentschappen itoe tiada terpelihara dengan baik²; akan tetapi menoeroet pemandangan penoelis sendiri, penesalan ini boekan ditempatnja, karena regentschapswegen itoe kakeatannja memperbaiki atau memeliharannja tiada pakai oekoeran djalan boeat autos, jang selaloe terpandang hanja boeat dogkar dan grobag moeatan. Demikian itoe penoelis dapat memelparkan kesalahan kapada orang² jang soeka membandingkan regentschaps dengan Provincialewegen; karena dalam segala galannja memang berlainan. Penoelis dapat menentoekan, bahasa pada masa soekar ini, samoeannja haroes didjalkan dengan jang paling sedarhana, soepaia kaloeannja oeang dari regentschapskassen djangan terlaloe banjak, selandjoetnja belasting jang kentara berat dapat diringankan.

Bagai landjoetnja oeraian penoelis, baiklah jpenoelis menerangkan sedikit hal belasting fietsen, ang saperti diterangkan diatas. Djikalau toean² pembatja soedi memperhatikan hal ini dengan terang, tentoe sahadja toean² akan dapat menjamakan fietsen itoe sabagai bararg² perkakas roemah jang tinggal dalam roemah, oepamannja saperti koersi atau medja, karena bila dilihat rodannja jang terdiri dari rubberbanden jang ringan terlaloe, tentoe sahadja dapat dipastikan, jang tiada akan meroesakan djalan, sebab hampir sama dengan orang² jang berdjalan. Djadi belasting f 2.— per fiets dalam satoe tahoen itoe, djoega sebagai belasting medja atau koersi. Kadang² penoelis mendengar, bahasa fietsen disamakan dengan luxevoertuig, akan tetapi lazimnja orang djoega mengatahoei dan sering dapat merasakan sendiri bahasa tjapainja mengendarai fietsen itoe djoega tiada berbeda dengan orang² berdjalan kaki, hanja berkendaraän fietsen lebih tjepat. Berhoeboeng dengan kaädaän terseboet, belasting fietsen itoe djoega terlaloe berat dan patoet diringankan.

Pengharapan penoelis, jaitoe sabagai penoe-toepnja karangan ini, moedah moedahan sahadja toean² jang berkewadajiban memikirkan sampoernannja pakerdjaän regentschapsraden, pakerdjaän mana soepaia dapat di lihat atau dirasakan oleh pendoedoek oemoemnja, jaitoe soepaia kentara soeka meringankan pikoelan belastingnja marika itoe, soekalah kiranja memperhatikan oeraian diatas.

R. M. N.

PERSONALIA.

Verkozen:

tot leden van den Stadsgemeenteraad van Salatiga,
G. H. B. Hofman en W. G. J. Lever;

tot lid van den Stadsgemeenteraad van Cheribon, Mr. D. H. Rector.

Benoemd:

tot lid van den Cultuurraad van de Oostkust van Sumatra, E. H. van Veen;

tot lid van den Regentschapsraad van Ngawi, H. W. Boogaard.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Jaarverslag van den Secretaris over 1933.

Ter voldoening aan art. 5 lid 1 van het huis-houdelijk Reglement biedt het Bestuur aan de leden der Vereeniging onderstaand verslag aan van den toestand der Vereeniging en de werkzaamheden over het afgelopen jaar.

Het Bestuur.

Bij het begin van het verslagjaar was het Bestuur samengesteld als volgt.

G. de Raad	Voorzitter	} Semarang
H. J. Drost	Secretaris	
F. W. M. Kerchman	Penningmeester	
Mr. W. H. van Helsdingen		Soerabaja
R. Slamet		Semarang
M. Soetardjo		Batavia-C
Mr J. M. Wesselink		Medan
R A A Wiranata Koesoema		Bandoeng
Ir J. E. A. von Wolzogen Kühr		Bandoeng

De heer Ir. E. A. Voorneman, opvolger van Mr. Meijroos als Burgemeester van Batavia, werd bereid gevonden de door het bedanken van laatstgenoemden heer opengekomen bestuursplaats in te nemen.

Door de in het verslagjaar gehouden Algemeene Ledenvergadering werd op voorstel van het Bestuur besloten het contact tusschen de Provinciale Raden en de Vereeniging te versterken door een Bestuursplaats aan te bieden aan een Gedeputeerde van elk der 3 Provincies. De heeren Mr. P. A. Blaauw te Batavia, Dr. Ir. Han Tiau Tjong te Semarang en Mr. R. Ng. Soebroto te Soerabaja werden bereid gevonden in het Bestuur zitting te nemen.

Eveneens werd besloten een Bestuurszetel aan te bieden aan den heer Ir. Thomas Karsten te Bandoeng, ten einde een betere samenwerking te verkrijgen bij het behartigen van de verschillende technische aangelegenheden.

In verband met het bovenstaande wordt nog opgemerkt, dat aan de Bestuursleden buiten Semarang als regel over belangrijke onderwerpen advies wordt gevraagd en dat hun een kort verslag van het verhandelde in de vergaderingen van het Dagelijksch Bestuur wordt toegezonden. Zodoende beperkt het contact tusschen de Bestuursleden zich niet tot de vergadering tijdens de congresdagen.

Aangezien mutaties niet zijn voorgekomen bestond bij het einde van het Vereenigingsjaar het Bestuur uit bovengenoemde heeren.

De Leden.

Het verslagjaar is ingegaan met 161 leden
 Ingeschreven nieuwe leden 15 176 leden
 Door bedanken verminderde het ledental met 34
 door royement wegens wanbetaling met . . . 1 35
 zoodat aan het einde van het Vereenigingsjaar het aantal leden 141 bedroeg.

In het begin van 1934 is wederom een beroep gedaan op de Secretarissen der Locale Raden voor het aanwerven van leden en abonne's. Gehoopt wordt dat enthousiast medewerking zal worden verleend als in het voorafgaande jaar, opdat het op zijn minst moge gelukken het aantal leden en abonne's op peil te houden.

Decentralisatiecongres.

Toen bleek dat ook dit jaar, ondanks de tijdsomstandigheden, van verschillende zijden op het voortzetten van de traditie om jaarlijks een congres te houden, zeer veel prijs werd gesteld, besloot het Bestuur daartoe over te gaan. Juist in tijden zooals deze, waarin ten gevolge van verschillende maatregelen een steeds intensievere bestuursvoering wordt geëischt, kan op het Decentralisatiecongres en de daarmee samenvalende vergaderingen van de Gouverneurs, Gedeputeerden en Provinciaal Secretarissen en van de Burgemeesters en Secretarissen zeer nuttig werk worden verricht, ook door het contact dat buiten de vergaderingen tot stand komt. Het Bestuur blijft dan ook de congressen beschouwen als een van de voornaamste middelen waarmee het doel der vereeniging kan worden nagestreefd.

De deelname aan het congres, dat te Semarang is gehouden, overtrof ook dit jaar weder de verwachtingen.

De volgende onderwerpen werden behandeld: „De kosten der Stadsvorming” en „Oplossing der kleine Stadsgemeenten in Regentschappen”.

Bovendien werd gedurende de congresdagen door de Stads gemeente en het Regentschap een uitvoerige tentoonstelling op technisch gebied gehouden.

Locale Belangen.

De samenstelling van de Commissie van Redactie onderging geen wijziging.

De Redactiesecretaris, de heer H. Obbink, werd

tijdens diens buitenlandsch verlof vervangen door den heer F. W. M. Kerchman

Het aantal abonne's, bij den aanvang van het verslagjaar 124, vermeerderde in het verslagjaar met 7; 35 abonne's bedankten en 6 werden afgevoerd wegens wanbetaling, zoodat het aantal abonne's aan het eind van het verslagjaar 90 bedroeg.

Het terugloopen van het aantal abonne's en evenzoo van de adverteerders is in hoofdzaak een gevolg van de allerwege doorgevoerde bezuinigingen.

Locale Techniek.

De Commissie van Redactie onderging geen wijziging.

De plannen om te komen tot een samensmelting van het Indisch Bouwkundig Tijdschrift en Locale Techniek kregen tegen het eind van het verslagjaar hun beslag. De samengesmolten tijdschriften worden vanaf 1 Januari 1934 uitgegeven door een afzonderlijke stichting, genaamd Stichting Technisch Tijdschrift. Het nieuwe orgaan draagt den naam I. B. T. Locale Techniek en verschijnt voortaan 6 maal per jaar. In verband daarmee is de abonnementsprijs op f 6 — per jaar gebracht. De beide vereenigingen betalen voor de door naar af te nemen exemplaren f 0,50 per stuk.

Decentralisatie-gedenkboek.

De belangrijke prijsverlaging van het Gedenkboek, gepaard met gemakkelijke betalingsvoorwaarden, heeft tot gevolg gehad — dank zij ook den ijver van enkele propagandisten — dat begin 1934 alle exemplaren die nog voor rekening der vereeniging kwamen, zijn verkocht. De uitgifte van dit gedenkboek heeft een klein voordeelig saldo opgeleverd. Bij den uitgever is nog een aantal beschikbaar, zoodat de propaganda wordt voortgezet.

Examen Locale Administratie.

In den loop der jaren is het als een bezwaar gevoeld dat dit examen gewoonlijk samenvalt met het Decentralisatiecongres; daardoor ontstaat een ophooping van werkzaamheden voor de bestuursleden. Voortaan zal het examen in de tweede helft van het jaar worden afgenomen.

In 1933 is geen examen afgenomen, daar zich slechts één candidaat heeft aangemeld.

Toch is den laatsten tijd de belangstelling voor de studie voor dit examen toegenomen.

Examen Architect Locale Werken.

Met het oog op de in bewerking zijnde wijziging van het examen-programma en de verduidelijking van de exameneischen (zie het vorig jaarverslag), waarmee de studeerenden dus nog

geen rekening hebben kunnen houden, is in het verslagjaar dit examen niet afgenomen.

De daarmede belaste commissie heeft begin 1934 hare voorstellen bij het Bestuur ingediend. Bij voldoende deelname zal eventueel in 1934 het examen opnieuw worden afgenomen.

Andere verrichtingen.

De uitbreiding van de bemoeienis der vereeniging op technisch gebied — Examen Architect Locale Werken; tijdschrift *Locale Techniek*; Technische Sectie van de Congressen — maakten de instelling van een Technische Commissie gewenscht. Die Technische Commissie is dan ook in het verslagjaar ingesteld en op 13 Januari 1934 geïnstalleerd. Zij bestaat uit de heeren: Ir. J. T. Bethe (Soerabaja), G. van Galen Last, R. Moh. Enoch, Ir. Thomas Karsten - Voorzitter; Jhr. Ir. C. Ortt, Ir. A. Poldervaart, Ir. J. A. Verhoef - Secretaris - Penningmeester (allen te Bandoeng), Ir. E. A. Voorneman (Batavia) en Ir. H. Westbroek (Semarang).

Tweemaal werd een verzoekschrift gericht aan Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, eenmaal in Mei 1933, waarbij verzocht werd het rapport bekend te maken van de Commissie voor de Financieele verhouding tusschen het Land, provinciën, gemeenten, regentschappen en andere locale ressorten, en één in Juli 1933 inzake totstandkoming eener algemeene wettelijke regeling der Stadsvorming — zie de besprekingen op het congres van 26 en 27 Mei, waarbij van vele zijden in het bijzonder gewezen is op de dringende wenschelijkheid eener algemeene wettelijke regeling van de stadsvorming, o.m. ten aanzien van hare rechtsgevolgen, van de bevoegdheden en verplichtingen der locale overheden en van het daarop te houden toezicht,

Het in eerstgenoemd verzoekschrift bedoelde rapport werd in 1933 gepubliceerd. Bij Gouvernementsbesluit van 20 Maart 1934, No. 26 werd de Bouwbeperkingscommissie ontbonden en ingesteld een commissie voor de bestudeering van het vraagstuk der Stadsvorming.

Onderwerpen in behandeling of in staat van voorbereiding.

- a. Instelling van een examen locale administratie voor de lagere rangen (akte A).
Door een der Regenten is indertijd de wenschelijkheid naar voren gebracht vooral met het oog op het administratief personeel der Regentschappen over te gaan tot de instelling van een lichter examen dan het thans bestaande examen voor de akte B. Reeds zijn eenige personen aangezocht om een commissie te vormen welke dit onderwerp in studie zal nemen. Gehoopt wordt dat deze commissie in 1934 zal kunnen worden ingesteld en haar werkzaamheden zal kunnen aanvangen.

- b. Propaganda voor de examens welke vanwege de vereeniging worden afgenomen.
Het plan bestaat de animo voor de studie voor de examens *Locale Administratie en Architect Locale Werken* aan te moedigen door het samenstellen van een korte populaire uiteenzetting (eischen, mogelijkheid tot en duur van opleiding, waardeering van de diploma's) en dit geschrift te verspreiden onder hen die geroepen zijn voorlichting te geven inzake beroepskeus.
- c. Contact met den Volksraad, de Vereeniging van Burgemeesters en Secretarissen en de Vereeniging van Regentschappen.
Aan meer contact met bovengenoemde organen wordt steeds sterker behoefte gevoeld. Tijdens de aanstaande congresdagen zullen hierover besprekingen worden gevoerd.
- d. Uniforme Archiefverzorging.
Door een der autonome besturen is gewezen op de wenschelijkheid van een uniforme archiefverzorging, zooals die bij de Nederlandsche Gemeenten meer en meer ingang vindt.
De pogingen om iemand te vinden, bereid en voldoende deskundig om dit onderwerp in studie te nemen, hebben tot nu toe gefaald.
- e. Uniforme regeling van de administratie der Pensioenfondsen voor niet Europeesche ambtenaren.
De aandacht van het Bestuur is door een der Stadsgemeenten op dit punt gevestigd. Binnen afzienbaren tijd zal een leidraad voor een dergelijke administratie in *Locale Belangen* worden opgenomen.
- f. Klapper op de locale verordeningen.
Een van de leden heeft zich bereid verklaard de bewerking van een dergelijken klapper op zich te nemen.
- g. Klapper op *Locale Belangen* en op de Mededeelingen.
Hieraan wordt herhaaldelijk behoefte gevoeld. Uiteraard zal voor een dergelijk omvangrijk werk honorarium moeten worden toegekend. De financiën laten niet toe dat dergelijke klappers kosteloos aan de leden der Vereeniging en aan de abonne's van *Locale Belangen* worden verstrekt. Door de inschrijving op een dergelijken klapper open te stellen hoopt het Bestuur te kunnen nagaan of de oplage een redelijken prijs mogelijk zal maken.

De Secretaris,
H. J. DROST.

Eereleden

J. J. G. E. Rückert
J. E. Stokvis

Enschede
's Gravenhage

Leden

Askaboel M. Ng. Djojopranoto
Amin Soekahar Rd.
Atma di Nata Rd. Ating
Andu Dr. A. B.

Soerabaja
Bandoeng
Bandoeng
Menado

Bont J. J. M. de
Blaauw Mr. P. A.
Brandon Mej. J.
Berg A. G. van den
Boerstra J. H.
Boissevain Mr. H. E.
Biezeveld H.
Bach Kolling H.
Be Biat Tjong Ir.
Blaisse Mr. W. J.
Bakar A.
Bogaards M. P. J.
Brune H. F.
Boelen Mr. H. J.

Palembang
Batavia C
Malang
Padang
Madioen
Pasoeroean
Bandoeng
Soerabaja
Semarang
Batavia C
Padang
Pasoeroean
Menado
Semarang

Cock H. H. de
Clercq Zubli A. I. de

Djocja
Batavia C

Dalderup F. H. C.
Drost H. J.
Diermen Ir. J. F. van
Danoesoegondo R. A. A.
Dallinga H.
Dhomen Ir. F. C.
Drunen Littel Mr. B. van
Dijk J. D. P. van
Dengah D. E.
Doeve Dr. W. Ch. A.
Diepenhorst H.

Semarang
Semarang
Tjepoe
Magelang
Cheribon
Semarang
Soerabaja
Soerabaja
Menado
Semarang
Semarang

Fijnvandraat Mr. J. J.
Fermin H. G.
Fournier Ir. F. L. P. G.
Förster Joh.

Semarang
Magelang
Bandoeng
Soerabaja

Gennep Mr. A. van
Gee A. F. de
Gerla Ir. A. L. H. R.
Gellicum J. W. van

Soerabaja
Batavia
Mr.-Cornelis
Blitar

Hoeneveld G.
Heetjans H.
Hasselt Mr. C. J. van
Han Ir. Tiauw Tjong
Horst J. van der
Heldring D. A.
Hadi Mr. Rd.
Hillen A.

Soerabaja
Arnhem
Batavia C
Kd.-woeni S.C.S
Soerabaja
Soerabaja
Batavia
Semarang

Herckenrath Mr. C. M. J.
Helsdingen Mr. W. H. van
Haspers Mr. H. J.

Soerabaja
Soerabaja
Soerabaja

Jansen Gerard
Jong Mr. M. D. de
Joanknecht W. F.

Medan
Bandoeng
Soerabaja

Kerchman F. W. M.
Karsten Ir. Thomas
Kempen Th. van
Kakebeeke H. C.
Kosters N.
Klaus W. P.
Kist Mr. J. G.
Kraayenbrink C.

Semarang
Bandoeng
Soerabaja
Semarang
Soerabaja
Semarang
Batavia C
Buitenzorg

Luteyn J. A.
Levelt Dr. H. J.
Luyten Mr. J.
Lengkong J. K.
Lange Mr. W. J. L. de
Liem K. D.
Leewis J.
Logemann Prof. Dr. J. H. A.
Lie Goan Oan
Liem Hong Gwan
Ledeboer Mr. D. H.

Batavia C
Batavia C
Soerabaja
Soerabaja
Malang
Semarang
Pekalongan
Batavia C
Manado
Lasem
Semarang

Münch L. K. Ph.

Sf. Kemanglen
Slawi Tegal

Mochamad Enoch Rd.
Mollen H. J.
Margono Rd.

Bandoeng
Malang
Keboemen

Nessel van Lissa I. R.
Niggebrugge Th.

Magelang
Salatiga

Obbink H.
Oostrom Soede J. M. van
Oesmansjah Rd.

Semarang
Cheribon
Djasinga

Pranger Mr. J. J. G.
Passtoors W. H. J. J.
Peyl W. van der
Pattipeiloly J. A.
Poldervaart Ir. A.
Priester A. G.
Pangkey A. S.
Pitlo M. G.
Pieplenbosch L.
Prins D. F. W.

Semarang
Soerabaja
Semarang
Meester Corn.
Bandoeng
Soerabaja
Manado
Meester Corn.
Cheribon
Soekaboemi

Raad G. de
Resident
Rijn Dr. F. J. J. van
Rambonnet Mr. G. F.
Roep B.
Roovers Mr. R.
Roosman Rd.

Semarang
Malang
Semarang
Soekaboemi
Batavia C
Batavia C
Semarang

Schatman R. A.
Slamet Rd.
Schattenkerk Mr. B.

Bandoeng
Semarang
Soerabaja

Sandick O. Z. van	Sepandjang
Soetardjo M.	Batavia C.
Soemardi Mr. M.	Djocja
Sosrohadikoesoemo R. Ng	Semarang
Soeripto Dr. R. M.	Magelang
Schwab G. E.	Tegal
Savornin Lohman Jhr Mr. A. F. de	Buitenzorg
Soehadi R.	Ponorogo
Soewarno Rd.	Palembang
Soepardjo R. M.	Tjilatjap
Singgih Rd. Mohamad	Semarang
Soebroto Mr. R. Ng.	Soerabaja
Soemono Ir. R.	Semarang
Soesanto Tirtoprodjo Mr. M.	Soerabaja
Soemarto Rd.	Soerabaja
Treffers Dr. W.	Cheribon
Tan Kong Tam	Semarang
Tan Tjong Khing	Semarang
Tuwanskotta J. F.	Soerabaja
Unen Dr. A. L. A. van	Salatiga
Voorneman Ir. E. A.	Batavia C.
Vrijheid Mr. H. M.	Soerabaja
Vorster A. J. W.	Semarang
Verhoef Ir. J. A.	Bandoeng
Wijngaarden Mr. Ch. P. van	's Gravenhage
Wiessing H. J.	Bandoeng
Westbroek Ir. H.	Semarang
Wennekendonk Mr. L. K.	Kediri
Wolzogen Kühr Ir. J. E. A. von	Bandoeng
Wetering F. H. van de	Palembang
Wermuth Ir. E. D.	Soerabaja
Westerouen van Meeteren	
Mr. B. Th.	Batavia C.
Wesselink Mr. J. M.	Medan
Winoto Moh. P.	Soerabaja
Wiranata Koesoema R. A. A.	Bandoeng
Widjoatmodjo A. S.	Semarang
Yo Heng Kam	Batavia C.
Zon G. van	Meester Cornelis

Plaatsen waar meer dan één lid of abonné is gevestigd.

Semarang	34
Soerabaja	34
Batavia	28
Bandoeng	22
Palembang	9
Malang	8
Menado	8
Buitenzorg	5
Djocja	5
Magelang	5
Cheribon	4
Mr. Cornelis	4
Padang	4
Soekaboemi	4
Makassar	3
Amboina	2

Blitar	2
Madioen	2
Medan	2
Pasoeroean	2
Salatiga	2
Sawah Loento	2
's Gravenhage	2

Jaarverslag van den Penningmeester.

In het jaarverslag van den Penningmeester (zie Locale Belangen van 1 April 1934, blz. 110 en 111) is bij de raming der uitgaven voor 1934 en 1935 voor onkosten Technische Commissie f 100.— opgenomen, welk bedrag moet worden verhoogd tot f 300.— Daartegenover kunnen bij nadere overweging de voor 1935 geraamde kosten voor honorarium en reis- en verblijfkosten examinatoren voor het examen Architect Locale Werken ad resp f 550.— en f 200 — vervallen, doch dan mag ook geen ontvangst van examen-gelden worden opgebracht. Aangezien het eerstvolgende examen op zijn vroegst tegen het eind van dit jaar zal plaats hebben, is het vrijwel uitgesloten dat dan in 1935 wederom zal worden geëxamineerd.

Door een en ander wordt het geraamd nadeelig saldo voor 1934 f 208.39 en dat voor 1935 f 728.39.

Verslag van de Commissie tot het afnemen van het examen 1934 ter verkrijging eener akte van bekwamenheid in de Locale Administratie in Nederlandsch-Indië.

(akte B Middelbare rangen)

Aan het Bestuur der
Vereeniging voor Locale Belangen,
Semarang.

Wij hebben de eer U onderstaand het verslag, bedoeld bij art. 5 van het Examenreglement, aan te bieden.

De Examencommissie was als volgt samengesteld:

Voorzitter:	Jhr. Mr. C. H. V. de Villeneuve, Advocaat en Procureur te Semarang, oud Gemeenteraadslid,
Secretaris:	F. W. M. Kerchman, Hoofdinspecteur van Gemeentefinanciën, Semarang, Bestuurslid van de Vereeniging voor Locale Belangen,
Leden:	Raden Abdulkarnen, Inlandsch onderwijzer aan een der Gemeentelijke Hollandsch-Inlandsche scholen, Semarang. Mr. D. H. Ledeboer, Referendaris 1e klas ter Secretarie van de Provincie Midden-Java.

Mr. J. J. G. Pranger, Gemeentesecretaris, Semarang.

W. van der Peijl, wd. Administrateur ter Secretarie van de Provincie Midden-Java,

Voor het examen had zich slechts één candidaat aangemeld.

Zowel het schriftelijk als het mondeling gedeelte werd te Semarang afgenomen.

Het schriftelijk examen werd afgelegd:

Maandag 12 Februari: het leveren van een opstel ($2\frac{1}{2}$ uur) en vak h ($3\frac{1}{2}$ uur),

Dinsdag 13 Februari: vak g ($3\frac{1}{2}$ uur) en vak j ($2\frac{1}{2}$ uur).

Het mondeling gedeelte werd te Semarang gehouden op 26 Maart. Per vak werd gemiddeld 15 minuten geëxamineerd.

Aan den eenigen candidaat, den heer J. K. A. Stutterheim, werkzaam ter Secretarie van den Provincialen Raad van Midden-Java, kon de „akte van bekwaamheid in de locale administratie (akte B. middelbare rangen)” worden uitgereikt.

Aangezien slechts één candidaat aan het examen heeft deelgenomen, werd het niet gewenscht geacht door de examinatoren een bijdrage voor dit verslag te doen uitbrengen.

Semarang, 5 April 1934.

Namens de Commissie tot het afnemen van het examen 1934 ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de Locale Administratie in Nederlandsch-Indië (akte B. Middelbare rangen).

w. g. C. H. V. DE VILLENEUVE,
Voorzitter,

w. g. F. KERCHMAN,
Secretaris,

Naschrift van het Bestuur.

Allereerst betuigt het Bestuur zijn erkentelijkheid aan de heeren die, ondanks het feit dat slechts één candidaat zich had aangemeld, bereid zijn geweest in de examencommissie zitting te nemen. Het zal voor hen ongetwijfeld een voldoening zijn geweest, dat aan dien eenigen candidaat het diploma is kunnen worden uitgereikt en het Bestuur hoopt dan ook de leden der examencommissie een volgenden keer opnieuw bereid te vinden.

Met genoegen wordt van deze gelegenheid gebruik gemaakt om mede te deelen dat in den laatsten tijd wat meer belangstelling in dit examen

tot uiting is gekomen. Vermoedelijk houdt deze belangstelling verband met de beperking, welke de gelegenheid tot opleiding in andere richting door verschillende bezuinigingsmaatregelen heeft ondergaan.

Voor hen, die niet in de locale administratie werkzaam zijn of zijn geweest, maakt evenwel het gebrek aan praktische ervaring op dat gebied de kans van slagen voor het examen wel zeer gering. In het examenreglement is juist aan het onderdeel „praktische bekwaamheid in de Locale administratie” een vooraanstaande plaats gegeven.

Met het oog hierop is het gewenscht, dat voor hen die de studie voor het examen hebben aangevangen, doch niet in de gelegenheid zijn zich de praktische bekwaamheid eigen te maken, die gelegenheid alsnog wordt opengesteld. Daartoe is evenwel de medewerking van de autonome besturen noodig.

Zij zullen degenen, die voor het examen studeeren, in de gelegenheid moeten stellen als volontair ter Secretarie werkzaam te zijn en indien een studeerende reeds in dienst is van het betrokken ressort, hem zooveel mogelijk op alle afdelingen ter Secretarie te werk stellen.

Een verzoek in dien geest is tot de Besturen der Autonome gebiedsdeelen gericht en elders in dit blad opgenomen.

Vertrouwd mag worden dat de daarin gevraagde medewerking zal worden verleend. Een behoorlijke opleiding van de locale ambtenaren is ook in het belang van de locale besturen.

Ten slotte kan worden vermeld, dat in overweging is een korte populaire uiteenzetting te verspreiden, waarin verschillende gegevens als exameneischen, mogelijkheid tot en duur van opleiding, waardeering van het diploma, enz. zijn opgenomen. Vooral voor hen, die geroepen zijn voorlichting te geven bij beroepskeuze, kan een dergelijke uiteenzetting van groot nut zijn.

Het Bestuur der Vereeniging voor Locale Belangen,

Examen 1934 ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de Locale Administratie in Nederlandsch-Indië (Akte B. Middelbare rangen)

Vakken a, b, c, d of e (opstel).

Beschikbare tijd: $2\frac{1}{2}$ uur.

Maak naar keuze een opstel over een der volgende onderwerpen:

1. Het College van Gedeputeerden.
2. De wetgevende bevoegdheid van den Provincialen Raad (resp. van den Stadsgemeenteraad of van den Regentschapsraad).

3. De wettelijke bevolkingsgroepen van Nederlandsch-Indië.

De kandidaten mogen hierbij en ook bij de overige vakken de verzameling Ned. Ind. Wetboeken, de Decentralisatiewetgeving en de Regeeringsalmanak raadplegen.

Vak g: Kennis van locale bedrijfsbegrotingen en bedrijfsrekeningen in verband gebracht met het gewone begrotingsbeheer.

Beschikbare tijd: $3\frac{1}{2}$ uur.

Werk de volgende opgaven uit:

1. Geef beknopt weer den inhoud en de betekenis van de bepalingen der stadsgemeenteordonnantie omtrent de bevoegdheid tot het doen van uitgaven ten laste der begrooting (in de ordonnantie omschreven als het verrichten van handelingen, welke uitgaven ten gevolge hebben ten laste der begrooting).
2. De Raad der gemeente B. besluit in April 1934 om een deel van het vermoedelijk batig saldo van den gewonen dienst 1933 te bestemmen voor het aanleggen van een hoofdleiding van de waterleiding in een nieuw stadsdeel, (buitengewone uitgaaf; geraamde kosten f 20.000.—).
Ontwerp het besluit tot wijziging van de gemeentebegrooting en de waterleidingbegrooting 1934. De begrooting is gesplitst in gewoon en buitengewoon.
3. Geef een uiteenzetting van de verschillende wijzen waarop een regentschap het doen van betalingen ten laste van een bedrijfsbegrooting kan regelen en haal daarbij voor zoo veel noodig de wettelijke bepalingen aan die daarmee verband houden.

Vak h. Practische bekwaamheid in de locale administratie.

Beschikbare tijd: $3\frac{1}{2}$ uur.

Van de onderstaande zes opgaven moeten er minstens drie naar keuze worden uitgewerkt.

1. Ontwerp een brief van het College van Gedeputeerden aan de Regeering, waarbij ter vernietiging wordt voorgedragen het besluit van een stadsgemeenteraad tot benoeming van een gehuwde dame-niet kostwinster, tot onderwijzeres aan de Gemeentelijke Hollandsch-Inlandsche school.

2. Ontwerp een besluit van het College van Burgemeester en Wethouders (of van het College van Gecommitteerden) tot het verleenen eener vergunning tot oprichting van een meubelmakers-werkplaats, waartegen door den bewoner van een aangrenzend gebouw bezwaren zijn ingebracht met het oog op brandgevaar.

3. Ontwerp een gemeentelijke verordening (met toelichting) tot wijziging eener bestaande veror-

dening op de commensalenhuisen, logementen, koffiehuisen en dergelijke inrichtingen, waarbij de uitzonderingsbepaling t a v. perceelen, waarvan de hoofdbewoner paviljoens of andere gedeelten van het door hem bewoonde perceel aan hoogstens één familie of drie niet tot het gezin behorende personen verhuurt, wordt uitgebreid tot hoogstens drie families resp. vijf personen.

4. Ontwerp een voorstel van het College van Burgemeester en Wethouders aan den Stadsgemeenteraad tot afwijzing van het verzoek van een erfpachter om vermindering van den canon van een door hem in 1920 voor den tijd van 75 jaren in erfpacht verkregen aan de gemeente toebehoorend perceel.

(Het verzoek is gegrond op de omstandigheid, dat erfpachter in verband met de malaise de door hem op het perceel gebouwde woning niet meer loonend kan exploiteeren).

5. Ontwerp een besluit van den Burgemeester eener stadsgemeente tot het verleenen eener vergunning voor den handel in ander dan gevaarlijk vuurwerk.

6. Ontwerp een voorstel van het College van Gedeputeerden aan den Provincialen Raad tot het delegeren aan het College van de bevoegdheid tot het verleenen van vergunningen voor het exploiteeren van vrachtautodiensten en autobusdiensten.

Vak j. Eenige kennis van de werkzaamheden, verbonden aan het aangaan van geldleeningen en het verwerken van geldleeningen in de locale begrooting.

Beschikbare tijd: $2\frac{1}{2}$ uur.

Werk ten minste 2 van de ondervolgende vraagstukken uit.

1. Welke bepalingen worden soms in een leeningsplan opgenomen om de leening voor de geldschieters aantrekkelijker te maken?
2. Welke bezwaren heeft de Regeering in de bekende leeningscirculaire (van 11 Juni 1929) gemaakt tegen annuïteitsleeningen en wat is tegen die bezwaren naar Uw meening aan te voeren (hierbij kan de candidaat desgewenscht weergeven hetgeen in de nota van het gemeentebestuur van Bandoeng omtrent dit onderwerp is gezegd).
3. In het begin van het jaar 1934 besluit de Raad eener gemeente tot:
 - a. het bouwen van een nieuwen pasar (kosten geraamd op f 200.000,—)
 - b. de uitbreiding der waterleiding (kosten geraamd op „ 50.000,—)

Voor deze buitengewone uitgaven wordt een obligatie-leening aangegaan groot f 260.000,— (het bedrag van f 10.000,— is bestemd voor

disagio en andere kosten van de leening) tegen een rente van 5⁰/₀, koers 97⁰/₀, op te nemen 1 April 1934. Rente te betalen 1 April en 1 October van ieder jaar.

Ontwerp het besluit tot wijziging der algemeene begrooting en der begrootingen voor het pasaren waterleidingbedrijf (hierbij aan te nemen dat de opbrengst der leening geheel in 1934 zal worden verwerkt).

Examen Locale Administratie.

Aan de Besturen der
Autonome Gemeenschappen in
Nederlandsch Indië.

Met genoegen hebben wij mogen constateeren dat den laatsten tijd wat meer belangstelling aan den dag treedt voor het U ongetwijfeld bekende examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de locale administratie in Nederlandsch-Indië. Die belangstelling wordt in hoofdzaak getoond door abiturienten van Mulo en H. B. S. voor wie de keuze van een beroep in deze tijden wel bijzonder moeilijk is.

Voor hen echter zal de omstandigheid dat het examen alleen dan met kans op succes kan worden afgelegd indien de candidaat gedurende zekeren tijd in de locale administratie is werkzaam geweest, een meestal onoverkomelijk bezwaar vormen in een tijd zooals deze, waarin de kans om een zelfs maar zeer bescheiden plaatsje in de locale administratie te verwerven, zeer gering is.

Enkele candidaten hebben dan ook reeds te kennen gegeven, dat zij desnoods gaarne als volontair in de gelegenheid zouden willen worden gesteld zich ook praktisch voor het examen te bekwamen.

Wij vinden hierin aanleiding de medewerking in te roepen van de Besturen der Autonome Gemeenschappen. Is het reeds een algemeen maatschappelijk belang dat zij, die de schoolbanken hebben verlaten, zoo spoedig mogelijk een bezigheid vinden, het is ook in het bijzonder voor de locale ressorten van belang dat de animo voor het examen wordt gesteund, ten einde het nog steeds bestaande tekort aan behoorlijk opgeleide krachten tot de kleinst mogelijke afmetingen terug te brengen.

De Besturen der Autonome Gebiedsdeelen zouden die medewerking het beste kunnen verleenen door aan hen, die aantoonen dat zij ernstig de studie voor het examen Locale Administratie volgen, de gelegenheid te geven desgewenscht als volontair werkzaam te zijn, liefst zooveel mogelijk bij verschillende afdelingen, en hun, bij overigens gelijke bekwaamheden, de voorkeur te geven bij het in dienst nemen van nieuw personeel.

Dat bij het benoemen van nieuw personeel, bij

overigens gelijke beoordeeling, de voorkeur zal worden gegeven aan de bezitters van een der door de Vereeniging afgegeven diploma's — dit geldt zoowel voor de akte van bekwaamheid in de Locale Administratie als voor het diploma Architect Locale Werken — spreekt wel zoo vanzelf, dat wij van Uwe medewerking op dat punt reeds bij voorbaat verzekerd meenen te mogen zijn.

Mocht U ter beoordeeling van de waarde van een der bovengenoemde examens prijs stellen op toezending van programma, examenverslagen e d., dan zal daaraan gaarne worden voldaan.

Wij verzoeken U dringend de hierboven gevraagde medewerking te willen verleenen en zullen, daar het in de bedoeling ligt een korte uiteenzetting van dit examen te doen verspreiden, gaarne Uwe beslissing ter zake vernemen.

Het Bestuur der
Vereeniging voor Locale Belangen.

PROGRAMMA

van het 24^e Decentralisatiecongres, te houden te Soerabaja op 10, 11 en 12 Mei 1934.

Donderdag 10 Mei.

's Avonds 9 uur officieele ontvangst van de congressisten ten Gemeentehuize, Ketabang, door den Stadsgemeenteraad en den Regentschapsraad van Soerabaja.

Vrijdag 11 Mei.

8 uur voormiddag.

22^e Ledenvergadering van de Vereeniging voor Locale Belangen in het Logegebouw te Toendjoengan.

Agenda:

1. Opening
2. Jaarverslag van den Secretaris
3. id. id. id. Penningmeester
4. id. id. de Commissie van Redactie van Locale Belangen.
5. Verslag van de Verificatiecommissie
6. Bestuursverkiezing
7. Benoeming van de Commissie van Redactie
8. Vaststelling van de jaarlijksche contributie
9. Wijziging van het Huishoudelijk Reglement (zie Locale Belangen van 16 Maart jl. blz. 96).
10. Rondvraag.

9 uur voormiddag.

1^e Congresvergadering in het Logegebouw te Toendjoengan, toegankelijk voor alle belangstellenden in de Decentralisatie.

Na de openingsrede van den Voorzitter, waarbij het onderwerp: Parlementaire democratie en

Decentralisatie" zal worden aangeroerd, zullen de volgende praeadviezen worden uitgebracht:

- I. doorden heer Joh. Förster, oud Gemeenteraads-lid en oud lid van de Gemeentelijke Armenzorgcommissie te Soerabaja over „De Gemeenten en de Armenzorg" en
- II. door den heer Soedomo, lid van den Provinciaal Raad van Oost-Java over: „De Regentschappen en de Armenzorg".

4.30 uur namiddag.

Excursie naar de werken van de Gemeentelijke kampongverbetering en zoo mogelijk naar het Gemeentelijk abattoir en de Muntwatermeter-werkplaats.

De congressisten kunnen zich tijdens het congres aan de Bestuurstafel opgeven voor deze excursie. Plaats van samenkomst: Gemeentehuis.

9 uur namiddag.

Voordracht met lichtbeelden in het Logegebouw te houden door den heer Ir. Thomas Karsten over: „Gesloten bebouwing voor woningbouw".

Zaterdag 12 Mei.

8 uur voormiddag.

Zoo noodig voortzetting van de 22e Ledenvergadering van de Vereeniging voor Locale Belangen in het Logegebouw te Toendjoengan.

8.30 uur voormiddag.

Vergadering van de Technische Sectie in het Logegebouw, waarbij de volgende praeadviezen zullen worden uitgebracht:

- I. door den heer Ir. A. Bik, Directeur der Gemeentewaterleiding te Soerabaja, over: „De Watervoorziening in de kampong".
- II. door den heer Ir. R. Nessel van Lissa, Burgemeester van Magelang, over: „De verka-veling der Technische Diensten".

9 uur voormiddag.

2e Congresvergadering in het Logegebouw te Toendjoengan:

De volgende prae-adviezen zullen worden uitgebracht:

- I. door Dr. A. L. A. van Unen, Burgemeester van Soekaboemi, over „Enkele opmerkingen omtrent raadscommissies",
- II. door Mr. H. D. van Werkum, Assistent-Resident ter beschikking te Malang, over „Het vernietigingsrecht van de Regeering en van lagere autoriteiten".

Hierna zullen eventueel kleine onderwerpen worden behandeld, die niet schriftelijk zijn voorbereid.

Zij, die zonder voorafgaand prae-advies onderwerpen op het Congres wenschen te behandelen, worden verzocht daarvan uiterlijk 8 Mei a.s. aan den Voorzitter, Postbox 38 Semarang, opgave te doen.

Sluiting van het Congres.

4 30 uur namiddag.

Excursie voor technici naar de gesloten woningbouw. Deelnemers kunnen zich tijdens het congres opgeven aan de Bestuurstafel.

Plaats van samenkomst: Gemeentehuis.

Zondag 13 Mei.

8 uur voormiddag.

Excursie door het Koninklijk Instituut voor Ingenieurs naar de tunnelcapteering van de Gemeente Malang.

De congressisten kunnen aan deze excursie deelnemen. Transportkosten en eventuele lunch komen voor hun rekening.

Nadere bijzonderheden zullen tijdig worden vetstrect.

In aansluiting aan bovenstaand officieel programma kan nog worden medegedeeld, dat:

- 1e. de Vereeniging van Burgemeesters en Secretarissen in Ned. Indië een Algemeene Vergadering zal houden te Soerabaja op 10 Mei a.s. des voormiddags ten 9 ure in het Gemeentehuis. (Vergaderzaal Stads-gemeenteraad).
- 2e. de Gouverneurs, Gedeputeerden en Provinciaal Secretarissen eveneens te Soerabaja 10 Mei een samenkomst zullen beleggen.

V e r m a k e l i k h e d e n .

Een opgave van de openbare gemakkelikheden en eventuele mogelijkheid tot introductie voor societeiten en andere besloten vereenigingen tijdens de congresdagen zal den deelnemers op den openingsavond worden aangeboden.

K o r t i n g e n .

- a. Voor de congressisten hebben de hotels de volgende speciale dagtarieven vastgesteld:

Oranjehotel	1 persoon	f 7 —/ f 15.—
	2 pers.	f 13.—/ f 25 —
Hotel Simpang	1 persoon	f 5 —
	2 pers.	f 9 —
„ Brunet	1 persoon	f 5.—
	2 pers.	f 9.—
„ Ngemplak	1 persoon	f 6.—
	2 pers.	f 11 —
„ Sarkies	1 persoon	f 5.—
	2 pers.	f 9.—

Men wordt verzocht tijdig plaats te bespreken en daarbij ter erlanging van de korting te vermelden dat men aan het Decentralisatiecongres deelneemt. Het bestuur der Vereeniging voor Locale Belangen zal in het Oranjehotel logeeren.

- b. De K. P. M. verleent aan de bezoekers

van het Congres 25% korting op de normale enkele-reistarieven 1e en 2e klasse voor hunne passages van de plaats hunner herkomst of inschepping naar Soerabaja en terug. Betrokkenen hebben ter erlanging dezer korting een verklaring over te leggen, afgegeven door het Bestuur, waaruit blijkt dat de reizen worden gemaakt ter bijwoning van het Congres.

De korting kan dadelijk worden verleend bij het boeken der passage. De plaatselijke agenten zijn door de Directie ingelicht.

De in de eerste alinea genoemde verklaring kan bij den Secretaris worden aangevraagd (Postbox 38 Semarang).

- c. Van het Hoofd van het Bedrijf der Staatsspoor- en Tramwegen op Java is bericht ontvangen, dat voortaan aan de bezoekers van het Congres geen reductie op de algemeene reizigerstarieven meer kan worden verleend

VERZEKER U bij de

INDISCHE LLOYD

LAAGSTE PREMIËN _____

____ COULANTE SCHADEREGELING

Artikelen voor het orgaan. Het Bestuur heeft het honorarium der artikelen in het orgaan vastgesteld op f 10.— voor de eerste bladzijde druks, f 8.— voor de volgende bladzijde, f 6.— voor de daarop volgende bladzijde en voor elke bladzijde druks meer f 5.—. Gedeelten eener bladzijde zullen naar evenredigheid worden gehonoreerd.

Voor correspondenties, waarbij van raadspublicaties gebruik wordt gemaakt, stelt het Bestuur het honorarium vast.

Copy voor het nummer van dit tijdschrift dat op den 1sten der maand verschijnt, wordt ingewacht uiterlijk op den 20en der voorafgaande maand; copy voor het nummer van den 16en uiterlijk op den 5en der maand.

Het Bestuur der Vereeniging voor Locale Belangen is samengesteld als volgt: G. de Raad, Voorzitter; H. J. Drost, Secretaris F. W. M. Kerchman, Penningmeester allen te Semarang; Ir. Th. Karsten, R. A. A. Wiranata Koesoema en Ir. J. E. A. von Wolzogen Kühr te Bandoeng; Mr. P. A. Blaauw en Ir. E. A. Voorneman te Batavia; Mr. J. M. Wesselink te Medan, Dr. Ir. Han Tiauw Tjong en Rd. Slamet te Semarang; Mr. W. H. van Helsdingen en Mr. R. Ng. Soebroto te Soerabaia.